

ת"פ 56276/12/13 - מדינת ישראל נגד ד ק

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 56276-12-13 מדינת ישראל נ' ק

בפני
בעניין: כבוד השופט אביטל חן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
ד ק

הנאשם

גזר דין

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש.

לפי הנטען בכתב האישום, ביום 16/8/13 בעקבות ויכוח בין הנאשם לאחותו, הגב' נ ק, (להלן: "**המתלוננת**"), דחף הנאשם את המתלוננת בידי, היכה אותה במכות אגרופ בפניה ובגופה. כתוצאה ממעשים אלו, נגרמו למתלוננת סימנים כחולים על חזה ופצע מדמם בין השפה העליונה לסנטר.

תסקיר שירות המבחן

הנאשם בן 45 שנה, עלה לישראל עם משפחתו מצרפת בגיל 9 שנים. הנאשם גרוש ואב לילדיו ממערכת נישואיו הראשונה. כיום, מתגורר הנאשם עם בת זוגו ועובד בהתקנת מערכות בדיקה.

לנאשם מסכת חיים מורכבת, כמתואר בהרחבה בתסקיר, אשר כאן לא המקום לפרטה מפאת צנעת הפרט.

מעיון בגיליון הרישום הפלילי של הנאשם המעודכן ליום 23/2/15, עולה כי לנאשם הרשעות קודמות, חלקן בגין ביצוע עבירות אלימות ורכוש, וחלקן בגין עבירות מרמה ורכוש, עליהן נשפט בבית דין צבאי. בעברו של הנאשם גזר דין ללא הרשעה בגין עבירת התפרצות למקום מגורים עליה נשפט בבית משפט לנוער.

בהתייחס לעבירה, בלט ניסיונו של הנאשם לצמצם מחומרתה, כאשר ברקע לביצועה עומדים תסכול וחוסר שביעות רצון

של הנאשם מהתנהגותה של אחותו כלפיו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם נוטה להשליך את האחריות להסלמה במערכת היחסים על המתלוננת, ומתקשה לראות את חלקו ואת הבעייתיות בהתנהגותו, הכוללת תוקפנות.

שירות המבחן שוחח עם המתלוננת, אשר סיפרה על מערכת יחסים בעייתית ומורכבת לאורך השנים, כאשר ברקע עומדים, להשקפתה, תחושות קנאה ותחרותיות מצד הנאשם, לדבריה, אירוע הספציפי היה חריג בעוצמתו ולכן פנתה למשטרה. לדבריה מאז האירוע שומרים השניים על קשר מרוחק וקורקטי, ואין היא מרגישה חשש מפניו.

הנאשם מסר לשירותה מבחן כי לאחר האירוע, פנה מיוזמתו לטיפול בשליטה בכעסים, מתוך רצון להבין את המניעים להתנהגותו האלימה כלפי אחותו וכלפי בת זוגו, באירוע שהתרחש חודש קודם לכן. ממסמך שהציג הנאשם בפני שירות המבחן עולה כי השתתף באופן פרטי בסדנא בת 6 מפגשים, הביע נכונות לשינוי ושיתף את הקבוצה בשינויים שעבר.

תחת גורמי סיכון להישנות התנהגות אלימה בעתיד מציין שירות המבחן את התנהגותו האימפולסיבית של הנאשם, קשיים בוויסות דחפים ואלימות במשפחה.

שירות המבחן מעריך כי בהעדר המשך טיפול בתחום השליטה בכעסים קיים סיכוי להישנות מעשים דומים בעתיד, והוצע לנאשם להשתלב בטיפול, אך הוא סירב משום שלהשקפתו, אין הוא זקוק עוד למעורבות טיפולית.

בנסיבות הענין, נעדר שירות המבחן המלצה טיפולית בעניינו של הנאשם וממליץ על ענישה שתיתן ביטוי לחומרת מעשיו.

דין וגזירת דין

הנאשם הורשע בעבירת אלימות שבוצעה נגד אחותו. בית המשפט העליון קבע כי יש להילחם בתופעת האלימות במשפחה, וזאת באמצעות מדיניות ענישה מחמירה. הלכה זו שבה ונקבעה בע"פ 9192/11 מיום 19/04/12, מפי כב' השופט ג'וברן אשר שב וציטט את האמור בע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל:

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי..."

במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, יש לראות כנסיבה לחומרה את העובדה שמדובר במעשי אלימות כלפי בן משפחה.

לצד זאת, יש לתת את הדעת לכך שמדובר באירוע שהתרחש ללא תכנון מקדים, בעקבות ויכוח שנתגלע בין הנאשם למתלוננת, וכי הנזק הגופני שנגרם למתלוננת מציב את הנאשם ברף הנמוך של העבירה, וזאת מבלי להקל ראש במעשיו.

בחינת מדיניות הענישה מובילה למסקנה כי במקרים דומים של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, שלא נעברו כלפי בן משפחה, השיתו בתי המשפט עונשים הנעים בין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר, שאפשר שירוצו בדרך של עבודות שירות:

ברע"פ 6136/11 פרנק ציאדה נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 2/4/13) נדון עניינו של מי שהורשע בבית משפט השלום בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בלאחר שנגח בראשו של המתלונן, אשר בו חשד כי היכה את אחד מילדיו. מדובר היה בנאשם בן 47 שנה, נעדר עבר פלילי.

בית המשפט השית על הנאשם צו מבחן, של"צ, מאסר מותנה ופיצוי למתלונן. ערעור שהוגש בבית המשפט המחוזי על החלטת בית משפט השלום נדחה וכך גם בקשת רשות הערעור לבית המשפט העליון.

בע"פ (מח' מרכז) 41309-08-11 מעודד נ' מדינת ישראל (18.12.11) הורשע המערער בתקיפה הגורמת חבלה של ממש בכך שהטיח את ידו ורגלו של המתלונן במשקוף דלת רכב, אחז בצווארו, חבט אגרופיו בראשו והיכה אותו במקל. למתלונן נגרמו חבלות.

בערכאה הדיונית הושתו על הנאשם 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, ובערעור הופחת עונשו ל- 4 חודשי עבודות שירות.

בת"פ (פ"ת) 8439-08-09 מדינת ישראל נ' דן עמנואל פלדמן (מיום 21.4.13)-הנאשם הורשע בתקיפה הגורמת חבלה של ממש, לאחר שירק על המתלוננת- שכנתו, אשר ביקשה כי ינמיך עוצמת המוזיקה, ירק בפניה, הדף אותה, הכה אותה במכת אגרוף בפניה ובעט בגבה. כתוצאה מכך, נגרמה למתלוננת נפיחות קלה בעין. הנאשם סובל מלקות נפשית ונכות פיזית.

בית המשפט האריך מאסר מותנה שרביץ לפתחו של הנאשם, ופסק פיצוי ע"ס 1500 ₪ למתלוננת וקנס ע"ס 3500 ₪.

ת"פ 29730-02-12 מדינת ישראל נ' טגיי (מיום 21.10.13) תקף הנאשם את המתלוננים - שהינם שכניו, היכה בעורפו של אחד מהם באמצעות ידיו, איים על המתלונן האחר, אדם זקן, בתנועת שחיטה בידיו, והכה בפניו באגרופו. למתלונן נגרם שבר באף.

על הנאשם הושתו 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, ומאסרים מותנים.

ת"פ 1646-09 מ"י -משטרת אילת נ' סביליה (מיום 17.2.10) - הנאשם הורשע בתקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים, לאחר שהיכה באגרופיו את המתלונן, גרם לו חתך בלחי, שהצריך טיפול רפואי, ואיים עליו כי "יגמור אותו". **על הנאשם הושת מאסר מותנה.**

ת"פ 36277-04-11 (שלום אשדוד) מדינת ישראל נ' אביטבול (מיום 15.7.13) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה ממשית ואיומים לאחר שדחף את המתלוננת, משך אותה בשערותיה, הפיל אותה לרצפה, גלגל אותה במדרגות ואיים עליה בסכין מטבח. **על הנאשם הושת מאסר בפועל בן 8 חודשים, מאסר מותנה וקנס ע"ס 1000 ₪.** בערעור מיום 11.12.13 - בוטל רכיב המאסר בפועל.

ת"פ 27309-09-11 מדינת ישראל נ' עטייה (מיום 3.7.13) - הנאשם הורשע בעבירות איומים ותקיפה הגורמת חבלות של ממש לאחר שהיכה את המתלונן בראשו בידו בעודו אוחז בצווארו בלפיתת חנק, ואיים עליו שישחט אותו. **על הנאשם הושת מאסר מותנה וקנס בסך 1,000 ₪.**

ת"פ 26010-06-11 מדינת ישראל נ' אלאוף (מיום 26.12.12) הורשע הנאשם בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממשית, ואיומים. לאחר שהמתלונן אמר לנאשם כי יתבע אותו - הלם בו הנאשם באגרוף בפניו, פגע בלסתו ובאוזנו, ואיים עליו כי הוא 'גמור' וכי הוא יאתר את כתובתו, יגיע לביתו וידקור אותו, תוך שהוא מכוון לעברו מפתח גדול. למתלונן נגרמו חבלות בעור התוף ובלסת.

על הנאשם הושתו 10 חודשי מאסר בפועל (מהם 4 במצטבר להפעלת מאסר מותנה בן 6 חודשים). ערעורו נדחה.

בהתחשב בנסיבות המקרה שבפני, בערכים המוגנים ובמדיניות הענישה הנוהגת, אני סבור כי **מתחם הענישה ההולם לעבירת התקיפה בה הורשע הנאשם הינו בין מאסר מותנה למאסר למשך חודשים בודדים, שאפשר כי ירוצה בדרך של עבודות שירות .**

העונש המתאים לנאשם

הנאשם בן 45 שנה, הודה בביצוע העבירה, נטל אחריות חלקית לביצועה, כשהוא מתקשה לראות את חלקו בעבירה ומעביר את האחריות לכתפי המתלוננת.

לחומרה, אציין את הערכת שירות המבחן בדבר קיומו של סיכון להישנות מעשי עבירה דומים בעתיד, בין היתר בשל התרשמות השירות מהתנהגותו האימפולסיבית, קושי בוויסות דחפיו, ונוכח התנגדותו להשתלב בטיפול.

נוסף לאלו, עומדים לחובת הנאשם עברו הפלילי המכביד הכולל הרשעות בעבירות שעניין תקיפת בן זוג (2 עבירות),

תקיפה, איומים, חבלה חמורה, ועבירות רכוש רבות. הרשעה אחרונה של הנאשם בעבירת תקיפת בן זוג הינה משנת 2013, עליה נדון בחודש 2/15 למאסר מותנה ולקנס.

בין השיקולים המטים את הכף לטובת הנאשם אציין את הודאתו של הנאשם בביצוע העבירה, את נסיבות חייו הלא פשוטות, כמתואר בתסקיר, את פנייתו העצמאית לטיפול בשליטה בכעסים לאורך ההליך המשפטי, ואת השקט היחסי שהושג ביחסים בינו לבין המתלוננת.

בהעדר המלצה טיפולית, נוכח הצורך בהרתעת הרבים בעבירות אלימות (ראה למשל: ע"פ 2610/13 עזמי שלבאיה נ' מדינת ישראל), ובשל הצורך בהרתעתו של הנאשם מביצוע מעשי עבירה דומים, תוך שאני נותן דעתי לעברו הפלילי, ראיתי להשית על הנאשם עונש מאסר לתקופה קצרה יחסית, שירוצה בעבודות שירות.

הנאשם הופנה לממונה על עבודות שירות בשב"ס ונמצא מתאים לריצוי העונש בדרך של עבודות שירות.

לפיכך, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

1. 45 יום מאסר אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות.
הנאשם יתייצב ביום 14.2.16 אצל הממונה לתחילת ריצוי עונש המאסר.
 2. שבעה חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך תקופה בת 36 חודשים מהיום אם יעבור הנאשם משך תקופה זו עבירות אלימות מסוג פשע.
 3. שלושה חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך תקופה בת 36 חודשים מהיום, אם יעבור הנאשם משך תקופה זו עבירות אלימות מסוג עוון.
- זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, 10 ינואר 2016, בנוכחות הצדדים.